

הַנְטֵלָה הַלְבְנָה שֶׁל אֵימָא / מִלֵּי עֵלְמִיתוֹ טְדִלָה

שלושה ימים סבא ארג את הנטלה (צעירף גדול) הלבנה. כולה הייתה לבנה כחלב טרי שזה עתה נחלב ורק שוליה היו בצבעי דגל אתיופיה – צהוב, אדום ירוק.

שלושה ימים ישבתי מולו והקשבתי לשירי הגעגועים לירושלים שחיבר במהלך אריגה.

כשסיים לארוג, הסיר סבא את הנטלה מהנול, קיפל אותה ונתן אותה במתנה לאימא.

אימא הודתה לו בעיניים דומעות וסבא בירך אותה: "שהנטלה הזו שאני מעניק לך תגן עלייך מפני חום וקור. שהנטלה הזו תביא לך מזל, ברכה. שתזכרי תמיד שמכאן אני מתפלל יום-יום לשלומכם עד אשר תגיעו בשלום לירושלים."

אני, הקטנה, לא ידעתי שברגע זה סבא נפרד מאימא.

גם לא ידעתי שבליילה אימא תעיר אותי משנתי ותלחש לי: "עלמיתו, קומי מהר. אנחנו הולכים לארץ ישראל."

צעדנו ברגל שעות רבות, ימים ולילות. לכולם היה קשה, כולנו היינו צמאים ורעבים אבל אימא הייתה עייפה מכולנו. אימא הייתה בהיריון.

בוקר אחד התקשתה אימא לקום. היא החזיקה בבטנה הגדולה ואמרה לי: "עלמיתו, אני עומדת ללדת. קראי מהר למיילדת."

כעבור שעה אימא קראה לי. רצתי אליה. היא נראתה עייפה ומאושרת – בזרועותיה היה אחי הקטן.

"עלמיתו, ילדתי," אימא פנתה אליי, "הנטלה שלי התלכלכה מאוד. אי-אפשר לנקות אותה. בבקשה זרקי אותה רחוק, רחוק."

"לזרוק את הנטלה?" התפלאתי.

"כן", ענתה.

"אימא, אני לא יכולה לזרוק את הנטלה היפה שסבא ארג לך וכל השירים ששר נספגו בה. אני לא יכולה לעשות דבר כזה."

"עלמיתו, זרקי אותה. היא התלכלכה מאוד ואי-אפשר לנקות אותה", חזרה אימא על דבריה.

"אבל אימא, התעקשתי, "במה תכסי את התינוק? במה תכסי את עצמך? הרי אין לך נטלה אחרת."

"עשי מה שאמרתי לך", אימא אמרה ועצמה את עיניה. היא הייתה עייפה מאוד אחרי מאמץ הלידה.

נקודתיים - יצירה מקורית

"אני לא זורקת את הנטלה!" אמרתי בלבי ושאלתי את אחת הנשים היכן אני יכולה לכבס את הבגדים שהתלכלכו לי בדרך.

האישה הצביעה לכיוון שבו שוקעת השמש.

התחלתי לצעוד. השמש להטה מעליי והאדמה החולית להטה מתחת לרגליי. זיעה שטפה את כל גופי, כפות רגליי שרפו לי, אבל לא הפסקתי ללכת.

לכסוף הגעתי לנחל קטן.

בנחל היו המון נשים, נערות וילדות, כולן כיבסו את בגדיהן. המקום היה צפוף, דחוס ומלוכלך מאוד.

מצאתי לי מקום על סלע חם במיוחד והתחלתי לנקות את הנטלה של אימא.

תחילה נדמה היה לי שבמקום להתנקות, היא מתלכלכת יותר. כבר רציתי להשליך אותה ולחזור לאימא.

אבל לא ויתרתי.

הצצתי בנשים המנוסות וראיתי כיצד הן משפשפות את הבגדים בעזרת אבן.

מצאתי אבן עגולה וחלקה. שפשפתי ושפשפתי כמותן אבל הכתמים היו עקשנים ממני והנטלה לא התנקתה.

כבר רציתי להשליך אותה ולחזור לאימא.

אבל לא ויתרתי.

הסתכלתי סביבי וראיתי אישה זקנה משפשפת את הכביסה שלה בעזרת צמח.

אימא תמיד הזהירה אותי לא לדבר עם זרים אבל באותו רגע לא חשבתי על כך. חשבתי רק על הנטלה של אימא.

ניגשתי אליה והיא הבינה שאני רוצה כמה גבעולים מהצמח. "אנדוד?" היא הצביעה על הצמח וקראה בשמו. הנהנתי בראשי והיא נתנה לי.

הודיתי לה והמשכתי לשפשף בעזרתו את הנטלה.

שפשפתי את הנטלה בעזרת ה"אנדוד". וראה זה פלא – הצלחתי!

הנטלה חזרה להיות לבנה מחלב טרי שרק נחלב.

השמש הלוהטת ייבשה את הנטלה במהירות.

קיפלתי אותה היטב.

היא נראתה חדשה לגמרי.

רצתי חזרה לאימא.

נקודותיים - יצירה מקורית

זיעה שטפה את כל גופי, כפות רגליי שרפו לי, אבל לא הפסקתי לרוץ.

כל כך רציתי לראות את אימא מופתעת ומאושרת.

נושמת ומתנשמת הגעתי לבסוף לאימא. הושטתי לה את הנטלה.

אימא לא אמרה דבר. היא רק הביטה בי בעיניים דומעות מאהבה, לקחה מידי את הנטלה הלבנה וכיסתה בה את אחי הקטן.